

خود دچار تضاد و تناقض شده و نه تنها نسبت به دیگران احساس کم بود می کند بلکه خصایص و ویژگی های بر جسته خود را نیز به مرور از باد خواهد برد. پس با درک معنای عمیق و مهم کودک محوری که در نتیجه پذیرش خصوصیات و ویژگی های منحصر به فرد و تشخیص توانایی ها و عدم توانایی های فردی هر کودک در مقایسه با خود اوست، می توان امروز و فردایی بهتر را برای کودکان رقم زد چرا که رعایت اصل کودک محوری می تواند زمینه ساز رشد بهتر و احساس رضایتمندی کودک از خانواده، تحصیل، بازی، فعالیت های اجتماعی، شغل و دیگر انتخاب های زندگی اش گردد.

اما آنچه که امروز به مضلی

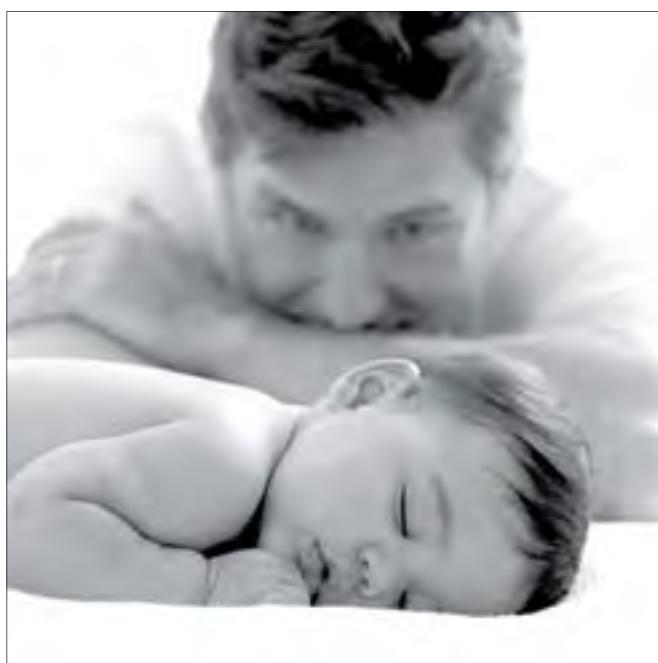
فراگیر در خانواده ها تبدیل شده است و شاید در نتیجه عدم در ک صحیح از مفهوم کودک محوری صورت گرفته باشد، پذیرش و گسترش مفهوم فرزند سالاری در خانواده است که به اشتیاه جایگزین کودک محوری شده و در بسیاری از موارد خانواده ها را دچار مشکل و بحران نموده است. اینکه امروز می شنویم پدر و مادرها از عدم توانایی کنترل رفتار کودکانشان گله مند هستند و به عبارتی تمام برنامه ریزی ها و تضمیم گیری های خانواده حول نیازها و انتظارات کودک می چرخد و دیگر پدر و مادرها حتی از کنترل و مهار رفتار و کنش های کودک دو ساله خود، عاجز هستند نتیجه چیزی نیست به جز درک ناصحیح از مفاهیمی همچون کودک محوری، توجه به کودک و نیاز های روحی و روانی او و دامن زدن ناگاهانه به پدیده فرزند سالاری. پدیده ای که موجب شده در نتیجه آموزش های نادرست به والدین، بچه ها هر روز پرخاشگرتر، ناراضی تر و به عبارتی لوس تر از قبل شوند. و در این شرایط مادران جوان بسیاری که خواستار شیوه های تربیتی نوین و اهمیت بخشیدن به کودکان خود در دنیای امروز هستند، از اعمال کوچک ترین فشار و ایجاد محدودیت برای کودکانشان احساس عذاب و جدان می کنند. امروزه مراکز مشاوره مملو از مادرانی است که تحمل کوچک ترین مخالفت و گریه و ناراحتی کودکانشان را نداشته و در تمام موارد حق را به فرزندان خود داده اند به خیال اینکه توجه به خواسته های کودک

فرزنند سالاری یا کودک محوردی

سوری مقدم

باید با در نظر گرفتن توانایی ها، نیازها و عالیق همان کودک خاص برنامه ریزی شود. زیرا تجربه نشان داده که عدم درک و دریافت صحیح والدین از نیازها و عالیق کودکانشان، آینده آنها را تحت الشاعع قرار داده و موجب می شود که حتی در صورت توفیق و کسب موفقیت های ظاهری و برخورداری از موقعیت اجتماعی مناسب، فرد احساس رضایت خاطر درونی نداشته و به عبارت بهتر فردی شاد محسوب نشود. ضمن اینکه در

منظور از کودک محوری، این است که عالیق، نیازها و توانایی های کودک اساس برنامه ریزی قرار گیرد و طبیعی است که ارائه خدمات صحیح ساله ای آغازین زندگی یک کودک زمینه ساز رشد و یادگیری او در دوران تحصیل و تحقق حقوق او در آینده می باشد. کودک محوری یعنی اینکه والدین به استعدادهای روحیات و نیازهای کودک خود آگاهی داشته و زمینه را برای رشد و پرورش او فراهم نمایند. مثلا اگر پدر و مادری به این آگاهی بررسند که کودکشان توانایی در نقاشی کردن دارد و او را به این جهت سوق داده و از وی نخواهند که در آینده دکتر شود می توان گفت اصل کودک محوری رعایت شده است. در واقع معنای صحیح کودک محوری این است که: در آموزش ها و انتظاراتی که از هر کودک داریم

▼ در دنیایی که تبلیغات، رسانه ها، گروه های مختلف هنری و حتی برنامه های تلویزیونی به میزان زیادی بر افکار و رفتار توده جامعه به ویژه جوانان تاثیرگذار هستند و به نوعی افراد را تحت سلطه و تاثیر مستقیم خود قرار می دهند شاید چنان عجیب نباشد که با ورود جریان مدرنیته و امواج روشن فکری همراه با تبلیغاتی که توجه به کودک و ارج نهادن به مقام او را دست مایه شعارهای امروزی قرار داده اند، تربیت و پرورش کودک، گاه از مسیر کارشناسی و حقیقی خود خارج شود. به طوری که امروز نظرات غیر تخصصی و عوام گرایانه در بسیاری از موارد جایگزین دانش روز و شیوه های کارآمد و نوین تربیتی گردیده است و این گونه است که امروز بسیاری از پدر و مادرها با مشکلاتی از قبیل عدم توانایی کنترل رفتار کودکان، پرخاشگری و افزایش اضطراب در کودک مواجه هستند.

اما مساله ای که باید به آن توجه داشت و امروزه بسیار در مورد آن صحبت می شود، پدیده فرزند سالاری و تفاوت های آن با کودک محوری است که در اکثر مواقع به اشتیاه جایگزین یکدیگر می شوند. کودک محوری، مقوله ای است که به ویژه در ساله ای اخیر یونیسف بر آن تأکید بسیار داشته و سعی در گسترش آن در جوامع نموده است. از جمله اینکه در آموزش های پیش دستانی تأکید بر کودک محوری اهمیت به سزا دارد. منظور از کودک محوری، این است که عالیق، نیازها و توانایی های کودک اساس برنامه ریزی قرار گیرد و طبیعی است که ارائه خدمات صحیح و مناسب در ساله ای آغازین زندگی یک کودک زمینه ساز رشد و یادگیری او در دوران تحصیل و تحقق حقوق او در آینده می باشد. کودک محوری یعنی اینکه والدین به استعدادهای روحیات و نیازهای کودک خود آگاهی داشته و زمینه را برای رشد و پرورش او فراهم نمایند. مثلا اگر پدر و مادری به این آگاهی بررسند که کودکشان توانایی در نقاشی کردن دارد و او را به این جهت سوق داده و از وی نخواهند که در آینده دکتر شود می توان گفت اصل کودک محوری رعایت شده است. در واقع معنای صحیح کودک محوری این است که: در آموزش ها و انتظاراتی که از هر کودک داریم

مهر اقتصادگی

فرصتی برای تولد دوباره □ ۲۴

مدیریت زمان □ ۲۶

ناتوانی‌های یادگیری □ ۲۸

ماهی و جستجوی دریا! □ ۳۰

از تله اسکرین تا رویانما □ ۳۲

به معنای تسلیم در برابر تمامی خواسته‌های اوست. در حالی که لحظه کردن چنین شیوه‌ای لطمات جبران ناپذیری بر پیکره آینده کودک وارد خواهد آورد و موجبات ایجاد عقده روانی در فرد و اختلالات روحی برای او خواهد شد. چرا که چنین کودکی یاد می‌گیرد با بیان هر خواسته‌ای در اسرع وقت آن را تامین شده ببیند و در غیر این صورت سرکوب و محدودیت ایجاد شده به افسرده‌گی فرد منجر خواهد شد.

در حقیقت فرزندسالاری به این معنی است که کودک، تصمیم‌گیری‌ها، خواسته‌ها و رضایت او کانون توجه خانواده قرار گیرد و به عبارتی تمایلات فرزندان محور اصلی فعالیت اعضای خانواده و زمینه ساز برنامه‌ریزی‌های زندگی حتی والدین گردد. روانشناسان معتقدند که در چنین خانواده‌هایی خصوصیات مشترکی میان فرزندان وجود دارد از جمله: لوس بودن، زیاده خواهی، خودخواهی، عدم صبر و شکنیابی در مواجه با مشکلات، رویکرد خشونت‌آمیز، عدم پذیرش ناکامی‌ها و در نهایت احساس خود کمبینی در نتیجه عدم توانایی برای رفع نیازهای شخصی و شخصیتی.

پس باید توجه داشت که سپردن عنان خانواده به فرزندان به شیوه ناصحیح و مبتنی بر فرزند سالاری نه تنها آرامش خانواده را بر هم زده و پدر و مادر را دچار تنش و سردرگمی خواهد کرد بلکه بیشترین زیان را متوجه کودکان خواهد نمود چرا که کودک به دلیل برطرف شدن تمام و کمال نیازهایش در خانواده، در هنگام مواجه با مسایل مختلف زندگی ناتوان بوده و اضطرابی مخرب در او ایجاد می‌شود که می‌تواند مانع در راه پیشرفت و رشد فردی و اجتماعی او ایجاد کند. چنین کودکانی به مقررات اجتماعی و رعایت آداب اخلاقی کمتر پاییند بوده و به دلیل عادت کردن به آزادی مطلق و به عبارتی هرج و مرج گرایانه، قادر به کنترل خود و هدایت رفتارشان در شرایط مختلف نیستند. در عین حال نباید از یاد برد که اعطای اختیارات تام و غیراصولی به کودکان و برطرف کردن آنی تمام خواسته‌های آنان، جسارت آنها را برای انجام کارهای سخت و محک زدن خود در شرایط متفاوت از بین می‌برد و چه بسا همین امر به سرکوب استعداد و توانایی‌های بالقوه آنها منجر گردد. پس باید با مطالعه و توجه بیشتر به مسایل تربیتی، خانواده‌ایی کودک محور، عشق سالار و آینده‌نگر داشته باشیم. ▲